

[Hans Hansen.]

at det var egentlig ikke meget, det ærede Medlem havde at sige til vort Forslag. Det ærede Medlem syntes at ville tillægge det en rent politisk Betydning, idet han sagde, at jeg havde ønsket at udslette Sporene af min Tale, som var et Forslag i Retning af udvidet Beskyttelse. Men det har jeg ingenlunde lagt. Skjul paa, hverken første eller anden Gang jeg havde Ordet ved første Behandling. Netop i en Tid som denne, hvor Erhvervene er ude af Stand til at klare sig, og hvor man fra Statens Side ved Krisetilskud støtter Landbruget, synes jeg virkelig, at der er en Begrundelse for, at man i lige Linie afvikler hele det bundne Forhold, som Sukkerproduktionen er inde i, og begynder paa en saadan Maade, at man unddrager Staten den indenlandske Afgift.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at selv om denne indenlandske Afgift er ca. 7 Mill. Kr., vil Virkningen overfor Staten kun være det halve, fordi Finansaaret 1932—33 vil være halvt til Ende, inden Bestemmelsen træder i Kraft. Den Mindreindtægt, som Staten vil faa, vil antagelig blive ca. 3 Mill. Kr.; men for Roedyrkerne vil Fritagelsen betyde, at de faar henvendte 7 Mill. Kr. Hvis man regner med 60—70 000 Tdr. Land, bliver det ca. 100 Kr. pr. Tønde Land, og saa er der ingen Fare for, at vi ikke faar Areal nok, saa skal man nok tegne Sukkerareal, for saa bliver det rentabelt. Der er samtidig ikke nogen Fare for, at Forhøjelsen af Beskyttelsen kan kapitaliseres, naar man i lige Linie ophæver Toldbeskyttelsen, idet man ned sætter den med en Fjerdedel hvert Aar gennem 4 Aar.

Jeg vil sige til Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Clausager, at Venstres Forslag, som jeg tidligere har udtalt, er os mere tiltalende, fordi det ikke forhøjer Prisen paa det almindelige Sukkerforbrug. Det er Forslagets Fordel, men det indeholder den Fejl — og derfor kunde vi ikke tiltræde det —, at det ikke blot ikke afvikler, men tværtimod bringer Sukkerproduktionen ind i en mere bunden Ordning og tvinger den ind i et afhængigt Produktionsforhold.

Efter den Krise, vi nu staar i, kommer der forhaabentlig bedre Tider, og som det ærede Medlem jo udtalte, er der ingen, der ved, hvorledes Forholdet vil blive mellem Roesukker og Rørsukker. Derfor mener jeg ogsaa, at det er om at gøre, at Erhvervslivet er saa frit stillet, at det kan

tilpasse sig, og det kan det kun, naar vi indfører Frihandel og den Elasticitet, der følger af, at man ikke har en bunden Ordning med Statsindgreb.

Vort Forslag er i sig selv meget enkelt. I det første Aar ophæver det den indenlandske Afgift og giver Roedyrkerne det naturlige Tilskud, at de faar Lov til at beholde de Penge, som de hidtil har betalt til Staten. Det ejendommelige er her, at vi beskytter Landbruget paa en helt anden Maade, end man beskytter alle andre Erhverv, Tekstil, Skotøj, Maskiner o. s. v. Der finder man aldrig paa at opkræve en indenlandsk Afgift. Der skal, som jeg tidligere har sagt, være en Slags Metode i Toldgalskaben. Efter vort Forslag kan man afvikle Tolden saaledes, at der ikke kan opstaa nogen Kapitalisering, og samtidig billiggør vi Sukkeret; for det er ikke rigtigt, naar det siges, at vi har en enormt lav Sukkerpris. Vi har i dette Øjeblik forhøjet Sukkerprisen med 10 Ø. pr. kg. Sukkerprisen er i Virkeligheden 10 Ø. lavere fra Produktionen, men den er kunstigt forhøjet med ca. 10 Ø. i Form af den Melistold, vi har. At Sukkerprisen er lav i Forhold til den Tid, der har været, da baade Staten gav Tilskud og vor Valuta var forfalsket, er en Ting for sig. Men da Produktionsprisen paa Sukker er lav, maa det siges at være en høj Pris, der betales, da den er kunstigt forhøjet.

Med disse faa Ord skal jeg tillade mig at anbefale alle dem, der tror paa Frihandel og er valgt paa Frihandelsgrundlag, at stemme for vort Forslag, der fører os direkte i Retning af Frihandel, og som tilmed vil billiggøre Sukkeret og give en naturlig Krisehjælp til dem, der er i Trang i Øjeblikket, uden at det kapitaliseres i Ejendomsprisens Forhøjelse paa samme Maade, som al anden Told gør i Øjeblikket.

Larsen-Badse: Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale at stemme for den Indstilling, der foreligger fra Udvalgsflertallet. Jeg vil gerne udtale min Paa-skønnelse af, at visse Forhold, som jeg fremførte ved første Behandling, er taget op til Drøftelse i Udvalget, og at der ogsaa paa enkelte Punkter er naaet et tilfredsstillende Resultat. Jeg kan saa meget bedre anbefale Flertallets Indstilling, efter at dette har fundet Sted.

Som det fremgaar af Betænkningen, og som allerede Ordføreren og de to andre Talere har gjort opmærksom paa, indeholder Betænkningen en Række Ændringsforslag.